

та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України».

З вищевикладеного можливо зробити висновок, що процедура надання адміністративних послуг на прикладі ліцензування виду господарської діяльності з перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів повітряним транспортом детально регламентовано на офіційному веб-сайті та потребує все ж таки покращення якості надання зазначених послуг у вигляді спрощення та доступності всіх споживачів послуг.

Література

1. Про ліцензування видів господарської діяльності: Закон України від 2 бер. 2015 р. № 222-VIII. Офіційний вісник України від 07.04.2015. № 25. Стор. 35. Ст. 722. Код акта 76232/2015.

2. Про захист економічної конкуренції: Закон України 11 січ. 2001 р. № 2210-III. Офіційний вісник України від 02.03.2001. № 7. Стор. 51. Ст. 260. Код акта 17835/2001.

3. Про затвердження Положення про Державну авіаційну службу України: постанова Кабінету Міністрів України від 08 жовт. 2014 р. № 520. Офіційний вісник України від 21.10.2014. № 82. Стор. 63. Ст. 2332. Код акта 74234/2014.

UDC 340:001.102:049.5 (043.2)

Myronets O.M., Senior Lecturer,
Girij O.S., student,
the Faculty of Law,
National Aviation University, Kyiv

INFORMATIONAL SECURITY

Nowadays, the theme of technology, social networks and IT, in general, is progressively evolving and the field of information law, which includes the concept of information security, is emerging. As this concept has emerged relatively recently and the answers to its questions have not been definitively identified, it is still relevant.

Information security is basically the practice of preventing unauthorized access, use, disclosure, disruption, modification, inspection, recording or destruction of information [1].

In information law, information security is one of the parties to the consideration of information relations within the framework of information legislation from the point of view of protecting the vital interests of the individual, society, state and focusing on threats to those interests and

on mechanisms for eliminating or preventing such threats by legal methods [2].

The owners of the information to be protected are the state and its structures, enterprises, societies, other organizations, the information of which is their property and is a trade secret, public organizations.

Ukraine has not yet adopted a law that defines the very idea of information protection and, therefore, there is no strategy for the development of information security, and therefore the development of the information industry as a whole.

For example, during 2002-2010 there were three attempts to adopt the concept of state information policy – 2002, 2009 and 2010. On January 11, 2011, another draft concept was adopted in the first reading as the basis of the law and sent for revision of the Verkhovna Rada of Ukraine Committee on Freedom of Speech and Information [3].

For the first time, the problem of information security was introduced by the United States in 1947 with the passage of the US National Security Act. Today, information and communications specialists, ie information wars and technology specialists, have been introduced into all units of the military in the United States. Information security is seen as a global problem of information security, protection of information space and information sovereignty, as well as a problem of informational support for government decision making. The practical solution of information security problems, prosecution of the information security breach or threat in each state is carried out in the manner stipulated by the norms of international law, the relevant interstate treaties and also by the domestic legislation. Information security is governed by certain norms of international law, which are enshrined in UN and UNESCO documents, in documents of European international organizations, as well as in regulations of individual states [4].

Therefore, based on the above material, we can conclude that in our society at the moment there is an increasing demand for the use of information technology and thus the need for its protection due to the lack of qualified specialists in the field of information security.

Accordingly, we can conclude that this problem with the lack of protection in the field of information security requires the urgent solution and regulation by the state to further control and ensure the protection of information rights of citizens.

Literature

1. What is Information Security? URL: <https://www.geeksforgeeks.org/what-is-information-security/> (date of access: 30.09.2019).
2. Інформаційна безпека. URL: <https://sites.google.com/site/infobezpekaosobu/informacijna-bezpeka> (date of access: 30.09.2019).

3. Про прийняття за основу проекту Закону України про Концепцію державної інформаційної політики: Постанова Верховної Ради України від 11 січ. 2011 р. № 2897-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2897-17> (date of access: 30.09.2019).

4. Інформаційна безпека в сучасному світі. URL: <https://works.doklad.ru/view/Gs62t9DAgvk.html> (date of access: 30.09.2019).

УДК 347.8:614.96 (043.2)

Миронець О.М., старший викладач,
Романюк А.С., студентка,
Юридичний факультет,
Національний авіаційний університет, м. Київ

ОСНОВНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕВЕЗЕНЬ ТВАРИН АВІАЦІЙНИМ ТРАНСПОРТОМ

Комерційні перевезення авіаційним транспортом у наші дні стали звичайним способом транспортування не лише пасажирів, багажу, а й такого специфічного вантажу як тварини. Переїзд в іншу країну на тимчасове та постійне місце проживання, а також туристичні поїздки на сьогодні вимагають від повітряного транспорту створення комфортних умов для перельоту тварин, включаючи домашніх, що, відповідно, крім технічної сторони, супроводжується необхідністю належного правового регулювання вказаного процесу.

Так, відповідно до пункту 1 підрозділу 2 розділу XII Правил повітряних перевезень та обслуговування пасажирів і багажу від 26 листопада 2018 р. № 1239 (далі по тексту – Правила), повітряне перевезення собак, котів, птахів та інших тварин здійснюється за умови одержання дозволу авіаперевізника під час бронювання повітряного перевезення. Тварини, які приймаються до повітряного перевезення, обов'язково мають бути належним чином розміщені у контейнерах/клітках і мати чинні свідоцтва про вакцинації та довідки про стан їх здоров'я, дозволи на ввезення в країну призначення чи транзиту. Тварини мають бути чисті, охайні та не мати неприємного запаху. Авіаперевізник має право визначати спосіб перевезення і обмежити кількість тварин, що дозволяється перевозити на одному рейсі [1].

Разом із тим, згідно з частиною 7 статті 28 Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб» від 6 квітня 2000 р. № 1645-III, з урахуванням епідемічної ситуації Кабінет Міністрів України може встановити тимчасові обмеження та особливі умови